

“Si som prou rellevants, obligarem Mas i Montilla a fer un govern sociovergent”

Uns mesos enrere afirmàveu: “Esperem que Laporta decideixi, nosaltres hi som per a ajudar.” Què ha canviat des d’aleshores perquè Reagrupament ja no esperi ningú?

—Reagrupament va mantenir aquesta afirmació durant mesos, fins que Laporta va decidir de crear un projecte diferent amb socis diferents. Nosaltres hi som per a ajudar a gestar el projecte independentista, però no el projecte d’aquests tres senyors.

—**El ciutadà podrà votar Reagrupament Independentista?**

—Tan segur com que podrà votar CiU, PSC o PP.

—**La papereta serà només de Reagrupament, o encara hi ha alguna possibilitat que pugui aparèixer acompanyada de les sigles de Solidaritat?**

—Reagrupament Independentista tindrà papereta de vot única, segur.

—**La coalició és definitivament impossible?**

—Ha estat impossible des del moment en què s’ha creat aquest nou moviment, Solidaritat Catalana per la Independència, que en el seu reglament especifica que un cop ha triat els seus candidats ja és impossible de moure’ls. A Reagrupament vam aprovar unes llistes que permetien que es pogués moure la gent fins a l’últim dia. Per tant, la coalició amb aquesta formació és impossible, perquè els seus candidats són inamovibles.

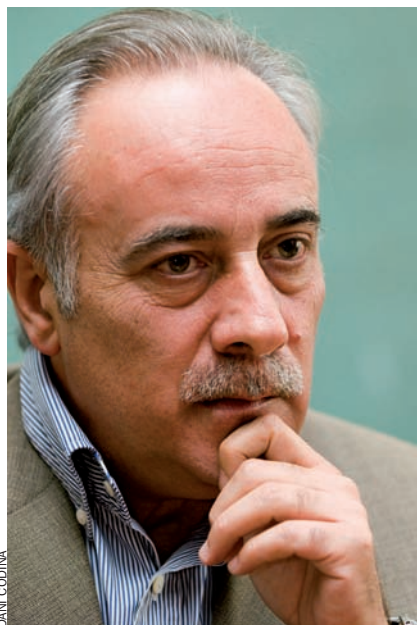
—**Així, qui no vol el matrimoni és Laporta?**

—Efectivament.

—**Durant molt de temps, Solidaritat assegurava que oferiria a Reagrupament el cap de llista per Girona i Lleida, però que vós no volíeu el pacte.**

—A nosaltres l’únic que ens han ofert és anar a les seves eleccions de

Joan Carretero (Tremp, Pallars Jussà, 1955) és president de l’associació Reagrupament Independentista. Combina la llarga jornada de metge a Puigcerdà amb una agenda ja prou atapeïda d’actes preelectorals. Assegura que no hi ha la més mínima possibilitat d’acord de coalició amb Joan Laporta, i garanteix que el ciutadà trobarà la papereta de Reagrupament el 28N.

DANI CODINA

candidats, que ells anomenen primàries però jo no. Això és tan absurd com dir a ERC que vingui a les nostres assemblees, perquè ERC ja té els seus mecanismes d’elecció. Per fer una coalició amb Solidaritat, s’havia de passar per les seves eleccions, i nosaltres els vam dir que no. I ja està.

—**Es pot haver produït un xoc de personalitats entre els dos líders, vós**

i Joan Laporta, que hagi dificultat l’entesa?

—Un líder, suposant que jo sigui un líder, que està durant sis mesos donant-li la possibilitat que encapçali el projecte... No és un problema de personalismes, perquè, si no, mai no li hauria ofert aquesta possibilitat.

—**Quant fa que vós i el senyor Laporta no parleu?**

—Un mes, aproximadament. Quan ens van dir que el seu reglament no permetia coalició una vegada triats els candidats de Solidaritat. La reunió es va acabar de seguida.

—**I des d’aleshores, ni un SMS ni un correu?**

—És que no tenim res de què parlar. La vida és prou més plural que aquests senyors. Ells fan la seva vida i nosaltres la nostra. No entenc l’interès exagerat per aquest cas, quan tothom troba normal que els autonomistes no es presentin junts.

—**Molts independentistes encara no entenen per què no hi ha unitat.**

—Quan tres persones van crear el seu moviment [Joan Laporta, Alfons López Tena i Uriel Bertran], aquesta unitat ja no era possible. Si haguessin volgut la unitat, s’haurien acostat a Reagrupament per oferir-se.

—Quant a programa i projecte, hi ha diferències insalvables?

—És possible que sí. Per exemple, Solidaritat estava a favor de la vaga, perquè deia que la vaga era per la independència. La majoria d'associats de Reagrupament estàvem a favor d'anar a treballar. En pocs dies ja hem tingut una diferència substancial.

—El votant no tria només segons el suport o no a una vaga.

—Tenim un programa electoral des de fa molts mesos. Veiem molt clar que hem de fer una llei electoral de petits districtes, una llei d'incompatibilitats, una llei de transparència, la limitació de mandats, etc. I no sé si Solidaritat pensa igual, perquè, que jo sàpiga, l'únic en què coincidim és en la proclamació unilateral de la independència. De fet, fa uns mesos, dos dels tres impulsors de Solidaritat parlaven de fer un referèndum, com proclama ERC. Cadascú fa el seu camí.

—Laporta us va suggerir, a través de la premsa, que féssiu un pas enrere pel bé de l'independentisme, per concentrar forces en una sola llista. En algun cas Reagrupament es podria plantejar de retirar-se?

—Per què ens hem de retirar nosaltres i no ells? Em sembla bé que hi hagi una, dues o vint propostes, però ningú no pot dir a un altre que es retiri.

—“Què votaràs, Carretero o Laporta?”, és una pregunta prou de moda entre els independentistes que han decidit de no votar ERC.

—La gent ha d'informar-se de la trajectòria política de les persones, la coherència i el rigor de les persones, qui va votar a favor de l'Estatut i qui no, qui va dir que l'Estatut no servia per a res i qui va dir que sí, etc. La gent és prou gran per a triar què vol entre les opcions que tindrà: més autonomia, Belén Esteban, o un canvi rigorós.

—Interpreto que els autonomistes són tots menys Solidaritat i Reagrupament. Reagrupament és el canvi rigorós, i qui és Belén Esteban?

—Qualsevol cosa frívola que s'ocupa només de la popularitat. No cal que ho digui, la gent ja ho entén.

—Tothom sap situar Reagrupament en l'eix nacional. Però l'eix social no queda clar. ERC us etiqueta com a independentisme de centre-dreta, amb un to despectiu. Un independentista d'esquerres se sentirà còmode amb els plantejaments socials de Reagrupament?

—Un independentista, sigui d'esquerres o de dretes, si una cosa no pot fer és votar ERC. A partir d'aquí, que voti qui vulgui. Però no ERC, perquè ha fet un viatge des de fa uns quants anys cap a l'esquerra absurda, aquest esquerranisme que no porta enlloc però que a l'hora de la veritat aprova uns pressupostos tan dretans com faci falta, i les seves famoses polítiques socials no han arribat enlloc.

—ERC, PSC i ICV es defineixen com a partits d'esquerres. El PP i CiU, com a centre-dreta. I Reagrupament?

—Reagrupament no és un partit clàssic, és un moviment que aplega gent de dretes, d'esquerres i de centre, entre més coses perquè, des de fa temps, a Catalunya és indiferent si ets de dretes o d'esquerres perquè no pots fer política en clau catalana. Totes les polítiques que ha fet el PSC-PSOE són d'esquerres perquè ho diuen ells? I el socialisme és allò que fan els socialistes. A Catalunya es viu d'il·lusions i mites, i un que diu que és d'esquerres queda molt bé. I a més, la llarga tradició de dictadures que hem patit fa que aquí s'associï dreta a dictadura, quan això a Europa no passa: a ningú no se li acudeix de dir feixista a algú que voti un partit de dretes. Aquí, en canvi, ràpidament es fan atribucions d'aquesta mena. A Espanya, el PSOE, que és el PSC, ha fet polítiques brutalment de dretes.

—La majoria d'enquestes donen representació a Solidaritat i no a Reagrupament.

—Les enquestes d'aquest país —país poc democràtic, tot sigui dit— no es fan per reflectir la realitat sinó per influir-hi. Hi ha molta gent que pretén que nosaltres no ens presentem, perquè som un risc per a l'*statu quo*. Fan tant com poden perquè ens desanimem i perquè la gent pensi que el vot a Reagrupament no serà útil.

—Sou un risc més per a CiU que no per a ERC?

“Reagrupament no és un partit clàssic, és un moviment que aplega gent de dretes, d'esquerres i de centre”

DANI CODINA

—Tots els partits ens veuen com un risc. Per exemple, volem presentar una llei d'incompatibilitats que afectarà tots els àmbits polítics, una llei de finançament dels partits i una llei electoral, entre més. Això no agrada a cap dels partits tradicionals i, a més, quan es presenten nous partits hi ha risc de pèrdua d'escons per als altres, de manera que reben tots.

—CiU i ERC s'han adreçat a vós per interessar-se pel vostre projecte?

—No. Només s'han interessat per matar-nos, no pas per parlar...

—Si obteniu representació, i es donés el cas que alguna formació requirís el suport de Reagrupament, quines condicions hi posaria Reagrupament, si és que preveu l'opció de pactes?

—En el supòsit que en el món només quedessin el senyor Mas i el senyor Montilla, fariem per manera que fos president Artur Mas. Dit això, si som

prou rellevants, els obligarem a fer un govern sociovergent, perquè ni els uns ni els altres no tindran cap mena de ganes de relacionar-se amb nosaltres, els ho farem massa difícil. Abans Mas que Montilla, però no li donarem cap mena de suport perquè vagi practicant el peix al cove. Que s'ho facin entre CiU i el PSC.

—Reagrupament sociovergent!

—Sí, farem tant com sigui possible perquè es produeixi, perquè nosaltres no podem votar els pressupostos de la Generalitat, que són fruit de l'espoliació fiscal espanyola. Qui pot votar el pressupost de la Generalitat? Els autonomistes.

—ERC també els vota i no és pas autonomista.

—I també voten els de l'estat, que és on es produeix inicialment l'espoliació fiscal.

—Quina relació podeu arribar a tenir amb Solidaritat i ERC al Parlament a partir del 28N?

—Tot apunta que després d'aquestes eleccions el nostre Parlament no podrà fer encara una votació per decidir si vol la independència o no, perquè no tindrà prou diputats independentistes. Si coincidim tots tres, de segur que hi haurà qüestions que podrem votar i algunes altres que no.

—I un front comú independentista al Parlament?

—Si no sumem 68 diputats, quin front comú es pot fer?

—El president del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Portabella, es desmarca de la doctrina de la direcció nacional i aposta per una llista independentista unitària per a les eleccions municipals. Reagrupament podria estar-hi disposat?

—A Reagrupament encara no hem parlat de les municipals. Convidar-nos a anar a una llista municipal no té gaire sentit perquè el nostre objectiu és la independència de Catalunya; la gestió

municipal no forma part de les nostres pregàries. No som un partit clàssic que es presenta a totes les eleccions, però en tot cas, justament on menys sentit tindria anar junts és en unes municipals.

—Mai no us presentaríeu a unes eleccions espanyoles?

—Ara no. Però no vol dir que d'aquí a un any, la majoria d'associats vulguin participar-hi. Però atès que volem la proclamació unilateral de la independència, la nostra expectativa és el Parlament de Catalunya, no el de Madrid.

—Alguns associats de Reagrupament i de Solidaritat han presentat un manifest per reclamar als caps de les dues formacions una coalició. Penseu que és una crida majoritària?

—Penso que és justament al contrari. Hi va haver una certa eufòria inicial, perquè Solidaritat es va presentar com una organització que naixia perquè hi hagués unitat. Van sortir en una conferència de premsa dient que volien que CiU, ERC i Reagrupament anessin junts. Generava una certa il·lusió en molta gent.

—També vós estàveu il·lusionat?

—A mi em va semblar una bona idea. Però la unitat té sentit si tens un objectiu en comú i una manera comuna d'arribar-hi.

—I la manera d'arribar-hi falla?

—Per exemple, l'Uriel Bertran no podria anar a les nostres llistes, perquè és la tercera vegada que va a les llistes al Parlament, i a Reagrupament entenem que amb dues legislatures ja has de marxar cap a casa. Aquest senyor és un polític professional des que va fer la primera comunió, i això és incompatible amb la nostra manera de veure la política.

—Si Reagrupament no obté representació, què farà Joan Carretero?

—El dia 29 de novembre, dilluns, tinc consulta a la meua àrea bàsica. Ara bé, si surto escollit diputat, he de deixar la meua feina de metge perquè és incompatible, però fins que no es constitueixi el Parlament, el dia 29 tots anirem a treballar. Per dedicar-me més intensament a la campanya faré les vacances que no he fet a l'estiu.

Gemma Aguilera